

MAGÍ, UN NOM PELS NOSTRES INFANTS?

M. Teresa Salat

Un dia vaig acabar de nedar al mateix temps que ho havien fet un grup de petits i em va cridar l'atenció que una mare estès parlant amb el seu infant dient-li *Magí*. Els altres es deien Marc, Àlex, Pol, Arnau... però *Magí* és tan nostre!... i no se'm va ocórrer res més que pensar en el *Magí* més proper a la meua infància, el *Magí* de ca la Batlla.

Ca la Batlla és on ara hi ha un estanc, a l'altra banda del carreró Mare Güell. Jo el recordo regentat pel matrimoni format pel Ramon i l'*Asunción* Vendrell. L'espai estava ple de diverses caixes de fruites i verdures i, com era normal, quan a última hora faltava alguna cosa a casa, una xirivia, unes pastanagues o un parell de fulles de col pel caldo, la iaia m'enviava a buscar-ho a ca la Batlla i a vegades em deia: "*Digues-li a l'Asunción que ja ho trobarem*", que volia dir que ja passaria a pagar-ho ella o la mama. Després l'espai del costat es va convertir en un modern *colmado*, que depenia del seu fill, el *Magí* i on jo anava a comprar sovint allò que volíem per berenar, un xoriço picant que m'encantava, una mica de codonyat (*membrillo*, li dèiem) o xocolata. Un dia el *Magí* era a la botiga i nosaltres vam veure a dins una gran columna

organitzada a base d'uns pots (no recordo què envasaven ni tampoc de quina marca eren) que no parava de donar voltes sobre el seu eix (es veu que el va muntar sobre la roda d'una antiga bicicleta seva). Allò em va semblar encara més impressionant que el petit goril·la que teníem en el nostre aparador amb una sabata de la marca *Goril·la* a les mans i que tampoc va parar de donar voltes unes quantes temporades durant els dies de la Festa Major.

Avui he preguntat a la seva germana, la Regina, com és que es van establir en aquest lloc. M'ha explicat que el seu pare era de Fonolleres, però que des de petit va viure a Barcelona, on tenia un *colmado* que es deia *La Perla*, a la Gran Via, mentre que la seva mare servia en una bona casa burgesa de la capital catalana. Es van casar allí; van continuar amb el negoci del Sr. Ramon i el seu fill, el *Magí*, hi va néixer. A ella li crida l'atenció el contrast entre les fotografies familiars que conserva d'aquesta època i la manera com vestien després a Cervera; com el seu pare va canviar el barret per la gorra, les camises emmidonades, per aquelles tan senzilles que portava aquí, els pantalons amb ratlla marcada pels altres

Aparador de ca la Batlla.

de pana i les sabates tan ben enllustrades per les espadnyes envetades i inclús com havia fet desaparèixer el seu cuidat mostatxo. De fet, què els va moure a realitzar aquest trasllat?

Es veu que van associar-se amb un germà del seu pare, el Magí Vendrell, que veia en les nostres terres una bona

oportunitat per muntar un negoci de fruites i verdures i que el nom de *La Batlla* el van *heretar* dels antics propietaris de l'establiment, que eren parents de la Francisqueta de cal Companys. Segurament aquest tiet del Magí va ser el seu padrí de bateig i per això ell porta aquest nom.

Instal·lats ja a la capital de la Segarra, va néixer la Regina. Els dos germans van anar a formar-se professionalment a Barcelona. Ella cosia en una casa de prestigi en la secció de roba per a nadons, fins que els pares li van dir que era necessària per ajudar en el negoci familiar. El Magí, que havia jugat a futbol fins el moment de decidir-se per un ofici, va anar-hi per aprendre de pastisser, però de fet va ser ell mateix qui, oblidant els cinc anys d'aprenentatge, va voler retornar a la seva ciutat per instal·lar un *colmado*, on es vendria de tot, incloses les fruites i les verdures. Jo entrava i sortia d'aquell espai com si fos casa

meva, saludant en cada anada el Magí que estava darrera el taulell o organitzant prestatges.

I avui mateix, un altre cop a la piscina, he escoltat el nom de Magí de boca d'un pare que estava vigilant els primers moviments del seu fill a l'aigua. És que ha retornat aquest nom? Competirà amb els Oriol, Èric, Biel i Marc? O potser només hi ha alguns nous Magí en els llocs on amb tossuderia s'ha anat celebrant la festa any rere any? Deixarem d'escoltar-lo amb l'enyorança d'un passat d'infantesa i tornarà a ser un nom habitual entre els nostres veïns? M'agradaria.